

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА
Број: 021-05-00034/2024-01
Датум: 16.05. 2024. године
Београд

Високи савет судства, у саставу: Зорана Делибashiћ, председник Високог савета судства, проф. др Никола Бодирога, потпредседник Високог савета судства, Вукица Кужић, Гордана Вельовић, Марија Аранђеловић Јуреша, Снежана Ђелогрлић и Жак Павловић, изборни чланови Високог савета судства из реда судија, Александар Поповић, Срђан Стефановић и проф. др Јелена Вучковић, изборни чланови Високог савета судства из реда истакнутих правника и Јасмина Васовић, председник Врховног суда, члан Високог савета судства по положају, на основу одредбе члана 17. тачка 18. Закона о Високом савету судства („Службени гласник РС“ бр. 10/2023) и члана 17. став 2. тачка 1. Правилника о заштити судије и суда од непримереног утицаја («Службени гласник РС» бр. 110/2023), одлучујући о захтеву за заштиту од непримереног утицаја на рад [REDACTED], на седници одржаној дана 16.05.2024. године, донео је

ОДЛУКУ

Утврђује се да је извршен непримерен утицај на рад Основног суда у [REDACTED].

Образложење

Судије Основног суда у [REDACTED] поднели су Високом савету судства захтев за заштиту од непримереног утицаја на њихов рад, наводећи да је својим јавним наступом [REDACTED] у својству браниоца [REDACTED], а поводом одлука ванпретресног већа, «прозвао» судије по имену и презимену наводећи да су «мала бедна фракција повезаних лица који поступају у потреби да се освете», да су «гробари српског правосуђа који нису достојни да врше судијску функцију и да се морају жигосати» и да су «термити и штеточине о којима се мора направити база података». Подносиоци захтева сматрају да је [REDACTED] на овај начин, смишљено и намерно на најгрубљи начин вршио непримерен утицај на рад и професионално одлучивање судија и

утицао на ток и исход поступка, знајући да ће ванпретресно веће у истом саставу бити надлежно да у евентуалном судском поступку поново одлучује о притвору.

По спроведеном поступку на основу члана 14. Правилника о заштити судије и суда од непримереног утицаја предмет је достављен председнику Савета, који је заказао седницу на којој је разматран захтев. Сагласно члану 15 истог правилника на седницу Савета позвани су подносиоци захтева, који су усмено образложили своје наводе.

Из списка предмета и поднетог захтева је утврђено, да је у предмету који се води против [REDACTED], кривично ванпретресно веће у саставу судија [REDACTED], донело решење бр. [REDACTED] дана [REDACTED], којим је одбијена жалба браниоца окривљеног, изјављена против првостепеног решења, којим је одређен притвор окривљеном у трајању до 30 дана. Након што је од стране судије за предходни поступак окривљеном продужен притвор, одлучујући о жалбама окривљеног и његовог браниоца [REDACTED], кривично ванпретресно веће донело је два решења, којима су одбијене обе жалбе, једно веће у саставу судија [REDACTED], а друго веће у саставу судија [REDACTED]. Наведена решења донета су [REDACTED] године и дана [REDACTED]. године. Преиспитујући притвор по службеној дужности дана [REDACTED] КВ веће састављено од судија [REDACTED] доноси решење којим се окривљеном продужава притвор за 30 дана.

Пре него што је донета [REDACTED] одлука [REDACTED], организовао у [REDACTED] конференцију, којом приликом су се јавности обратили [REDACTED]. Као тема обраћања одређена је: «[REDACTED]». Обраћање [REDACTED] садржало је анализу поступка и донетих решења којима се одлучивало о притвору, уз закључке и констатације да су одлукама грубо кршена људска права, уз посебан осврт на здравствено стање окривљеног, које је додатно нарушено због боравка у притвору у којем нема адекватну негу ни могућност примања неопходне терапије, да нема основа за одређивање притвора, да се практично ради о вербалном деликту, да би се другим мерама могла остварити сврха, да се одлуке ванпретресног кривичног већа «штанцују», да се разлоги копирају и да се нико не труди да објасни особите околности за одређивање притвора. [REDACTED], осим стручне анализе поступка и одлука ванпретресног кривичног већа, којима је био незадовољан, навео је поименично судије, између осталих и судије [REDACTED] наводећи да су они «гробари српског правосуђа, да нису достојни да врше судијску функцију, да немају стида, срама ни обзира, а да ће сутра напредовати на више функције и да је због тога потребно урадити озбиљну анализу људи који као термити и штеточине остављају трагове иза себе, остављајући жртве». Објаснио је да је помименично прочитao имена судија да би грађани [REDACTED] знали ко дели правду и одакле иду претње и могућност напредовања. На крају свог излагања навео је да мора поново да «жигоше ове људе», понаљајући да су» гробари српског правосуђа», да треба да их је срамота и да се нада бољим временима када ће исти одговарати дисциплински, кривично и морално.

Одредбом члана 3. став 1. Правилника о заштити судије и суда од непримереног утицаја («Службени гласник РС» бр. 110/2023), прописано је да ради очувања ауторитета и непристрасности суда забрањен је непримерени утицај на судију у вршењу судијске функције, нарочито сваки облик претње и принуде према судији, коришћење јавног положаја, медија и јавног иступања, којима се утиче на ток и исход судског поступка, као и да је забрањен и сваки други непримерени утицај на суд, као и притисак на учесника у судском поступку, док је ставом 3. прописано да се под непримереним утицајем из ст. 1. и 2. овог члана не може сматрати коришћење законом прописаних права учесника у судском поступку, извештавање о раду суда и коментарисање судских поступака који су у току или судских одлука, у складу са прописима који уређују јавно информисање, као ни стручно анализирање судских поступака и судских одлука.

Имајући у виду утврђене чињенице и цитирање одредбе правилника, Савет закључује да се поједини коментари [] изречених на конференцији која је одржана у [] могу окарактерисати као непримерени утицај на рад суда. Наиме, осим што је коментарисао одлуке ванпретресног кривичног већа, које излагање већим делом представља стручну анализу, критику и изражавање незадовољства одлукама, што јесте дозвољено према позитивним прописима, [] наводи да су судије «штеточине и термити, да треба извршити озбиљну анализу људи који су одлуке донели, да поименично прозване судије својим одлукама, задовољавају своје пориве за осветом» и сл... што прелази оквире професионализма и стручне анализе судских одлука. Осим тога предлог да судије чијим одлукама је незадовољан треба «жигосати» представља својеврсну претњу изречену са циљем да се покуша утицати на рад суда. Дакле, овако изречене дисквалификације, омаловажавање и грубо вређање, представљају једну општу поруку свим судијама, стварају осећај несигурности и нелагоде, те као такве представљају непримерен утицај на рад суда, сагласно чл. 3. Правилника о заштити судија и суда од непримереног утицаја, посебно имајући у виду фазу поступка када су радње спроведене. Коментарисање судских поступака који су у току, дозвољено је уколико је у складу са прописима који уређују јавно информисање, што поједини коментари у овом конкретном случају свакако нису.

С обзиром на изложено Високи савет судства је применом одредбе члана 17. став 2. тачка 1. Правилника о заштити судије и суда од непримереног утицаја донео одлуку као у изреци.

ПРЕДСЕДНИК ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА

Зорана Делибашић

